

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítélőtábla a Károlyi Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a dr. Varga Endre Tibor ügyvéd által képviselt **I.r. és II.r. alperesek** ellen 1.171.000 Ft kártérítés és járulékainak megfizetése iránti ügyében a Zala Megyei Bíróság 2010. március 31. napján meghozott 6.P.20.091/2010/13. számú ítélet ellen a felperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán a 2011. február 22. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítélet a megyei bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében helybenhagyja.

A felperes által az elsőfokú ítéletben írt módon az állam javára fizetendő feljegyzett kereseti illeték mértékét 78.000 (Hetvennyolcezer) Ft-ra felemeli.

Köteles a felperes megfizetni az alperesnek 15 napon belül 50.000 (Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az adóügyben eljáró hatóság felhívására 78.000 (Hetvennyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság támadott ítéletében a felperesnek személyhez fűződő jogok megsértése megállapítására és 1.171.000 Ft és járulékai kártérítés megfizetésére irányuló - leszállított - kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r.-II.r. alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 125.000 Ft perköltséget. Kötelezte a felperest,

hogy fizessen meg a Magyar Államnak 70.300 Ft összegű feljegyzett kereseti illetéket.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy I.r. alperes - aki 2001. január 1. napjától 2007. december 1. napjáig **Helység 1** és "Helység"2 Községek Körjegyzője volt -, és II.r. alperes - aki 1994. óta **Helység 1** Község Polgármestere - a felperes - ugyanezen települések képviselő-testületének tagja - személyhez fűződő jogait nem sértették meg. Az alperesek által - a 2008 szeptemberében felperes utasítására szétosztott szórólap tartalma miatt - ismeretlen tettes ellen rágalmazás, becsületsértés és hamis vád miatt indított büntető eljárás (amely a Nagykanizsai Városi Bíróság 2009. szeptember 22-én jogerős 7.B.216/2008/19. számú ítéletével zárult, és amely jelen per felperesét az ellene emelt vád alól felmentette) személyiségvédelmi igényt akkor sem alapozhatott volna meg, hogyha I.r.-II.r. alperes kifejezetten a felperest gyanúsítja bűncselekmény elkövetésével. Az elsőfokú bíróság ítéletében több eseti döntésre hivatkozással kifejtette, hogy a feljelentésben foglaltak és a büntető eljárás során tett nyilatkozatok - amennyiben az eljárás tárgyához kapcsolódnak, és nem minősülnek indokolatlanul sértőnek - akkor sem alkalmasak a személyhez fűződő jog megsértésének megállapítására, ha utóbb e kijelentések a bizonyítási eljárás tükrében nem minősülnek valóznak. I.r.-II.r. alperesek a szórólap valós tartalma alapján tették meg feljelentésüket, anélkül hogy abban a felperes személyét érintő sértő és valótlan tartalmú tényt közöltek, vagy híreszteltek volna. Így a feljelentésben írtak a felperes becsületét és jó hírnevét nem sértették.

Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy az I.r. alperes által a felperessel szemben a Zala Megyei Bíróságon 6.P.21.838/2009/19. sorszámon személyhez fűződő jog megsértése iránt folyamatban volt, de jogerősen még be nem fejeződött perrel sem sértette I.r. alperes jelen per felperesének személyhez fűződő jogait. A peres eljárás során tett nyilatkozatok akkor sem alkalmasak a személyhez fűződő jog megsértésének megállapításra, ha utóbb e kijelentések nem minősülnek valóznak, feltéve hogy a tényállítások indokolatlanul nem sértőek, bántóak. Önmagában tehát az I.r. alperesi keresetindítás ténye az adott per kimenetelétől függetlenül sem valósíthatta meg a felperes személyhez fűződő jogainak sérelmét. Az adott perrel kapcsolatosan felmerült 171.000 Ft összegű perköltség viseléséről - amelyet felperes jelen perben kárként érvényesített - az alapperben eljáró bíróságnak kell döntenie.

II.r. alperes a felperessel szemben polgári peres eljárást nem indított, így ekörben a felperesnek keresetösségi joga II.r. alperessel szemben nem volt.

Nem járt a felperes becsületének és jó hírnevének sérelmével az sem, hogy II.r. alperes 2007. november 13. napján tartott képviselő-testületi ülésen az I.r. alperes jelenlétében tájékoztatást adott a felperes ellen indult fent hivatkozott büntető ügyben hozott ítélet tartalmáról, a tájékoztatás ugyanis tényszerű volt, sértő, bántó kifejezést nem tartalmazott. Mivel közérdeklődésre számot tartó kérdésről volt szó, így a tájékoztatás nem tekinthető öncélúnak. II.r. alperes később arról is tájékoztatta a képviselő-testületet, hogy a bíróság a felperest az ellene emelt vádak alól felmentette.

A személyiségi jogsértés hiányában a felperesnek az erre alapozott 1.000.000 Ft összegű nem vagyoni kártérítés iránti igénye sem lehetett megalapozott, így a kártérítés összecszerűségének bizonyítására irányuló indítványokat az elsőfokú bíróság mellőzte.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Ptk. 76. §, 78. § /1/ és /2/ bekezdésére, a Pp. 78. § /1/ bekezdésére és a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendeletre alapította.

~ o ~

Az ítélet ellen felperes élt fellebbezéssel, kérte annak megváltoztatását a kereseti kérelemnek történő helyt adást, és alperesek perköltségben marasztalását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a büntető bíróság felmentő ítéletének figyelmen kívül hagyásával állapította meg. Hangsúlyozta, hogy alperesek feljelentésének valóságtartalma nem volt, azonban az ellene indított eljárások a felperes társadalmi együttélését nehezítették, a róla kialakított pozitív képet lerombolták. A BH.2008.212. számú jogesetben kifejtettek szerint az alaptalan büntető eljárás sérti az emberi méltóságot, becsületet és jó hírnevet. Amennyiben pedig nevesített személyiségi jogsértés nem állapítható meg, az ítélkezési gyakorlat által kialakított értelmezés szerint a jogvédelmet az emberi méltóság, mint általános személyiségi jog megsértése alapozza meg.

Kiemelte, hogy felperes egészsége tönkrement, amelyben az alaptalan büntető eljárás is közrehatott.

Alperesek ellenkérelmükben kérték a felperes fellebbezését elutasítani és az elsőfokú ítéletet hatályában fenntartani. Rámutattak, hogy alperesek feljelentése ismeretlen tettes ellen irányult. Így felperes gyanúsítása már a nyomozóhatóság munkájának az eredménye. Alperesek feljelentése tényszerű, korrekt volt, kifejezései a felperes személyiségi jogait nem sértették. Felperes nem bizonyította a feljelentés és az állítólagosan bekövetkezett kára közti okozati összefüggést sem.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, az így beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206. § /1/ bekezdésének megfelelően értékelte, azok alapján helyes tényállást állapított meg, és az abból levont jogi következtetése is helytálló. Az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakkal is egyetért.

Ezért az ítéltábla az elsőfokú ítéletet annak helyes indokai alapján hagyta helyben, azokra ezúttal csupán hivatkozik (Pp. 254. § /3/ bekezdés).

A fellebbezésben írtakra tekintettel az ítéltábla kiemeli, hogy a Pp. 4. § /1/ bekezdés értelmében, a /2/ bekezdésben írt kivétellel más hatóság döntése, az azokban megállapított tényállás a polgári bíróságot nem köti.

Annak a ténynek, hogy az alperesek által indított büntető eljárásban a bíróság a felperest az ellene emelt vádak alól felmentette, jelen perben jelentősége nincsen. Alperesek csak abban az esetben volnának marasztalhatók, ha állításaik tudatosan valótlanok, minősítéseik indokolatlanul sértőek, az eljárás kereteit meghaladóak, visszaélésszerűek volnának. Jelen esetben a fentiek nem állapíthatók meg. A szórólap tartalma a feljelentést abban az esetben is indokoltá tette, ha utóbb bűncselekmény a felperes terhére ezzel összefüggésben nem volt megállapítható.

Alperesek részéről jogellenes magatartást az sem valósított meg, hogy a helyi közérdeklődése számot tartó kérdésről tárgyszerűen tájékoztatták a közgyűlést és a televízió adásán keresztül a lakosokat. A felmentés ténye ugyanilyen módon közlésre került.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy csupán az I.r. alperes indított polgári peres eljárást a jelen per felperesével szemben, így a polgári eljárással összefüggésben II.r. alperes egyébként sem volna marasztalható.

Figyelemmel arra, hogy a kártérítési igény jogalapja sem megalapozott, így az összecszerűség bizonyítása a perben szükségtelen.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, így az ítéltábla a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján marasztalta a felperest az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték állam javára való megfizetésére, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

Az ítéltábla az első-, másodfokú illeték összegét az eredeti - 1.300.000 Ft - pertárgyértékre tekintettel 78.000 - 78.000 Ft-ban állapította meg (Pp. 24. § /1/ bekezdés, Itv. 41. § /2/ bekezdés)

Győr, 2011. évi február hó 22. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk.
bíró